

Dragi prijatelj Franci

Pridejo trenutki, ko je treba reči zbogom in se posloviti od ljudi, ki smo jih imeli radi. Polni žalosti se danes poslavljamo od tebe, naš dragi Franci.

Bolezen te je pred slabimi sedmimi leti prikovala na invalidski sedež. Ko pa smo januarja 2016 izvedeli, da si komaj komaj premagal hudo pljučnico, smo bili z dobrimi željami s teboj in smo vseeno upali, da boš hitro ozdravel, in nam še vedno pomagal s kakšnimi nasveti. Usoda pa je hotela drugače in te je dokončno priklenila na posteljo. Danes te mi vsi spremljamo na tvoji poslednji poti.

Franci, hvaležni smo ti za vsa dobra dela v našem planinskem društvu, za ves čas, ki si ga posvečal prijateljem v društvu, za vse dane nasvete, za vse ure prostovoljnega dela, za kroniko društva, ki je več let nastajala pod tvojimi pridnimi prsti ... Bil si med pobudniki pohodov, danes že tradicionalnih npr. pohod žena na Hom, jesenski pohod, pohod ob spomenikih NOB, pohod k partizanski bolnici Travnik, Drameljski pohod in še in še. Kot dolgoletni športni delavec si se zavedal sodelovanja in pridobivanja podmladka, poudarjal in vedno si zagovarjal delo z mladimi- osnovnošolci in mladinci. Naš tajnik si bil več kot 35 let, vestno si beležil vse dogodke v društvu in o njih tudi pisal v planinski vestnik, novi tednik, savinjčana in druge časopise. Za to si imel res veselje, rad si pisal. Hvaležni smo, da smo smeli živeti ob tebi in te imeti v svoji sredini.

Franci, spominjam se, kako mi je Andrej pripovedoval, da te je Cveto še konec novembra 2015-tik predenj si obležal za hudo pljučnico, z avtom pripeljal na Hom, te z invalidskim vozičkom popeljal okoli cerkvice do kočice, kako si bil vesel in ponosen, da je naša kočica lepa in urejena. Občudoval si Kamniške Alpe v daljavi. Tvoje oči so iskale Ojstrico, Raduho, Uršljo goro, Pohorje, Boč..., pogled pa je obstal na Žalcu, ki je bil v tvojem poslednjem spominu tvoj dom, tvoje otroštvo s tvojo mamo. Tako si užival tam na Homu, kot da bi slutil, da je to tvoja zadnja pot na hrib. In res je bila. Po vrnitvi iz bolnice nisi več prestopil domačega praga, tvoj dom je bila le še tvoja postelja, iz katere so te roke tvoje Magde in Lilijane dvigovale in negovale.

Tvoji Magdi, hčerama Lilijani in Mojci z družinama ter ostalim sorodnikom izrekam v imenu planincev iskreno sožalje.

Dragi Franci, počivaj v miru! Tja, kamor si odšel, ni več solza, ni bolečin, ne sliši se odmev planinskih korakov, je le mir in tišina, tišina z gora.